

Ændringsforslag Nr. 8 er stillet efter Henstilling fra Lønningsudvalget. Det havde oprindelig rettet Henstilling om at stille et saadant Forslag til anden Behandling, men da man ikke rigtig havde forstaaet, hvad Meningen var, blev der ikke foreslaaet nogen Ændring. Nu har Lønningsudvalget enstemmig vedtaget at henstille til Udvalget at foreslaa den Forandring, der her foreslaas. Ændringsforslaget gaar ud paa, at Sekretærens Lønning fastsættes i Overensstemmelse med Lønningslovene, og at han faar Ret til Pension efter Pensionsloven af 5. Januar 1851. Da Lønningsudvalget ønsker, at denne Bestemmelse skal indføres i dette Lovforslag som for øvrigt i adskillige andre af de Lovforslag, vi arbejder med i Vinter, har Udvalget ment at burde tage denne Henstilling til Følge.

Jeg skal tillade mig at anbefale de Ændringsforslag, jeg her kort har motiveret, til Vedtagelse af Tinget.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): Som den ærede Ordfører har oplyst, er de første Ændringsforslag af formel Natur, og hvad det sidste under Nr. 8 vedrørende Lønningen til Sekretæren angaar, skal jeg sige, at jeg gerne tiltræder det, idet jeg forudsætter, at man ogsaa vil ændre de tilsvarende Bestemmelser i de i Aar til Behandling værende sociale Lové, hvor det er foreslaaet, at Fuldmægtigene skal lønnes paa samme Maade, som Fuldmægtigen i Arbejderforsikringsloven lønnes i Henhold til den derom gældende Lov. Da det her er det første Sted, dette Forhold for Tiden foreligger, er det rimeligt, at det vedtages her.

Sandbæk: Da Lovforslaget, som det foreligger her til Vedtagelse ved tredie Behandling, fjerner sig saa langt fra den Affattelse, som jeg ønsker, det skulde have, vil jeg undlade at stemme for dets endelige Vedtagelse.

Markvorsen: De Udtalelser, der faldt saavel fra den ærede Ordfører som den højtærede Minister angaaende Ændringsforslaget under Nr., 8 kan jeg fuldt ud tiltræde, og jeg tør paa Lønningsudvalgets Vegne forsikre, at hvor vi faar nogen Indflydelse, skal vi gøre vort til, at der bliver truffet den Ordning, som den højtærede Minister antydede.

Slebsager: Jeg deler i Hovedsagen de Anskuelser, som er fremsatte af det ærede

Medlem fra Lemvig (Sandbæk), hvorfor jeg fulgte ham ved Afstemningen ved anden Behandling, men jeg mener paa den anden Side, at det Lovforslag, som nu foreligger til endelig Vedtagelse, indeholder saa store Fremskridt fra den Lov, vi nu har, at jeg vil anbefale ærede Medlemmer at stemme for den, ligesom jeg agter at gøre det, selv om jeg paa visse Punkter har Anskuelser, som er principielt forskellige fra Lovforslagets Indhold.

Martin Olsen: Jeg kan fuldstændig tiltræde de Ændringsforslag, der er stillede af den ærede Ordfører, da de væsentlig indeholder Redaktioner til Lovforslaget, som det blev vedtaget ved anden Behandling.

Naar nu dette Lovforslag forlader Folketinget, ønsker jeg at knytte nogle Bemærkninger til det. Da vi sidste Gang ved tredie Behandling vedtog et Lovforslag om Arbejdsløsheds-kasser, indeholdt det forskellige Bestemmelser, som jeg ikke var helt glad for, idet jeg tænkte mig, at de kunde berede Sagen Vanskeligheder paa dens Vej. Der var enkelte Ting, som jeg mente var af en saadan Beskaffenhed, at de ikke kunde andet end virke hemmende paa denne Sags Fremgang. Men da Loven var en Kendsgerning, tog vi os sammen og sagde til hverandre: Nu foreligger der her et Tilbud fra Lovgivningsfaktorernes Side om Hjælp til arbejdsløse, hvorved mange kan holdes udenfor det frygtede og truende Fattigvæsen, og saa tog vi med god Villie fat paa Sagen og fik den gennemført i det Omfang, som den nu har antaget. En mægtig Drivfjeder for os til at søge at faa Loven fremmet hurtigt, naar vi nu en Gang skulde have den i den vedtagne Skikkelse, var, at vi den Gang havde temmelig gunstige Arbejdsforhold, og at vi vidste, det ikke vilde vare overrevent længe, inden vi kom ned i en økonomisk Bølgedal, og den kom desværre alt for hurtigt. Vi fik Alberti-Affæren, Bankkrisen og alt det, som drog det økonomiske Liv, navnlig her i København, langt ned og gjorde, at mange Mennesker ikke kunde finde Beskæftigelse. Desværre varede denne Tilstand i omtrent 3 Aar og bredte sig ogsaa til Provinserne. De Oversigter, vi fra Tid til anden fremlagde, naar vi fremkom med vore Forslag om midlertidig Hjælp til arbejdsløse, viste noksom, at der var en hel Mængde Mennesker her i Landet — i enkelte Fag over 50 pCt. —, som ikke kunde finde Beskæftigelse. Paa